

general economia del país, una missió d'alta conveniència social.

Aquest és el cas que es presenta avui a la nostra reflexió. L'assegurança, quasevulla que sigui la seva naturalesa és una operació altament beneficiosa als interessos particulars i per extensió als de la pàtria.

L'assegurança social ha estat objecte de determinat estudi i degut a això s'ha implantat sota diverses modalitats a totes les parts del món. Però l'establiment de l'assegurança social, tant si ha estat implantada com a resultat de la iniciativa privada, com si ha estat imposada amb caràcter oficial a conseqüència d'una acció de govern, no pot dir-se que hagi estat una solució encertada i definitiva per als problemes de caràcter econòmic-social que s'ha produït en distintes nacions.

Això obeeix a diverses causes, entre les que si més no, sobresurten la mateixa intervenció oficial i el plagi que es fa d'una manera sistemàtica de lleis, de sistemes i de procediments per a portar a terme la missió asseguradora.

Aquesta mateixa perspectiva és la que s'ofereix en aquest moment a Espanya, com a resultat del propòsit oficial d'implantar l'assegurança social destinada a sobrir el risc conegut per "enfermetat" en la seva més àmplia acceptació.

Si el propòsit del Govern espanyol restés limitat a imposar la pràctica previsorà que porta aparellada la missió asseguradora, en les regions o províncies a on és reconegut l'endarreriment en què es troben llurs habitants, i, per tant, en franc abandó respecte als beneficis que produeix la previsió, podria acceptar-se com a primer pas que es dona per a inculcar de manera obligada l'educació asseguradora. Però si el projecte del Govern no és altre que el d'imposar la rigidesa d'una legislació amb esperit centralista, caurem en la mateixa equivocació que s'ha vingut sofrint a l'implantar altres classes d'assegurança d'aspecte social i que per la pràctica hem pogut observar que, a més de no constituir positius beneficis per als qui van dirigits, tampoc resolt pràcticament el problema que es tracta d'anular, doncs, el portar al complex social a la inflexibilitat d'una llei pertorba l'actuació professional i, en darrer terme, perjudica econòmicament a la collectivitat beneficiària.

En una paraula, els mateixos antecedents que posseïm en mèrits del funcionament d'institucions

que per mandat judicial porten a la pràctica les operacions de "retir obrer", "maternitat", "accidents", etc., ens demostren clarament com el resultat material de la funció no respon a les necessitats dels beneficiaris, així com tampoc respon a la conveniència del professional, perquè no sols limita l'acció científica del mateix, sinó que, també, l'anulla davant el nucli social que li ha de produir la clientela.

I és per això que d'una manera enèrgica i decidida els que amb la màxima independència i amb la més absoluta imparcialitat, ens dediquem a estudiar els problemes de caràcter econòmic-social, ens veiem obligats a sortir al pas per evitar que un projecte el fons del qual és altament plausible es converteixi, per la seva forma, en trastorn indiscutible per la nostra massa social beneficiària, per les empreses asseguradores, per a les collectivitats mutualistes i per als professionals de la ciència mèdica i llur complement els professionals de farmàcia.

Res pot objectar-se a què quan en el segle passat es tractà d'implantar la denominada "assegurança social" es transformessin les pràctiques empíriques del mutualisme, en funció científica producte de l'assegurança tècnica. Però, tenir que admetre la continuació d'una funció asseguradora per al que en la pràctica convé sigui refusat de ple, ja no és cosa que hagi de consentir-se en aquesta època en la qual s'imposen modalitats més adequades a les circumstàncies i que s'avenen millor amb les exigències econòmiques de la nostra societat i inclús de la nostra pàtria.

Per les dades que posseïm del projecte d'assegurança social obligatori, que el Govern pretén presentar a les Corts, com amb tot el que en aquest sentit fins ara, es sotmet al beneficiari ni més ni menys que el que es deriva d'una vulgar operació d'assegurances. Això és, que en mèrits del pagament d'una prima, l'entitat asseguradora cobrirà un risc.

Aquesta prima, convertida en la pràctica en quota mensual, trimestral o anyal, pagada per anticipat, no haurà de produir al beneficiari altra utilitat que la d'una dieta limitada apriorísticament, amb dret a percebre de la mateixa, durant un període previst o també limitat i a una assistència mèdico-farmacèutica subjecta a una possibilitat absolutament limitada.

Pot concebre's major equivocació, en aquesta època d'evolucions i de llibertats excepcionals a!